

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

Κείμενα/Επιμέλεια: Ανθή Πέτσα - Σαββίδου

Σκύβω και υποκλίνομαι και προσκυνώ ταπεινώς όσα εκείνα τα παιδιά, που έμειναν άταφα και που τώρα, επιτέλους, τα ανασύρουμε από τη θάλασσα, από την εγκατάλειψη, τα μαζεύουμε, για να ταφούν επιτέλους ορθοδόξως και χριστιανικώς, με τις πρέπουσες τιμές και τον επιβαλλόμενο θρήνο. Υποκλινόμαστε, σιτυόν, στα αμούστακα παιδάκια που μεγάλωσαν ξαφνικά κι έγιναν γίγαντες στην ψυχή μας, υπερασπιζόμενοι με ορμή μια παρίδα σπαράσσουσα. Αδεξίως, τότε, και με αμνηστία, αδεξίως και τώρα υποκλινόμαστε και προσκυνούμε όσα τα θύματα εκείνης της πρωτοφανούς σφαγής του '74 στην Κύπρο, για την οποία κανείς πια δεν μιλά.

Νίκος Ορφανίδης